



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.3.2003
KOM(2003) 116 endelig

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

**om bemyndigelse af Forbundsrepublikken Tyskland til at anvende en foranstaltning,
der fraviger artikel 17 i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af
medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Ved brev registreret i Kommissionens Generalsekretariat den 17. december 2002 anmodede Forbundsrepublikken Tyskland på grundlag af artikel 27 i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag¹ (i det følgende benævnt sjette direktiv) om bemyndigelse til fortsat at anvende en særlig foranstaltning, som Rådet oprindeligt havde givet bemyndigelse til ved artikel 1 i sin beslutning 2000/186/EF af 28. februar 2000².

I overensstemmelse med nævnte artikel 27 blev de øvrige medlemsstater ved skrivelse af 17. januar 2003 underrettet om disse anmodninger.

Det skal bemærkes, at nævnte beslutning 2000/186/EF omfatter to særlige foranstaltninger.

Den første foranstaltning, der er omhandlet i artikel 1, tager sigte på helt at udelukke fradragets ret for moms, der beregnes af udgifter til varer og tjenesteydelser, hvis anvendelse til dækning af virksomhedens behov udgør mindre end 10% af den samlede anvendelse.

Den anden foranstaltning, der er omhandlet i artikel 2, tager sigte på at begrænse fradragets retten for den moms, der beregnes af alle udgifter med tilknytning til køretøjer (køb, leje, driftsudgifter), til 50 %. Dog gælder denne foranstaltning ikke for køretøjer, som den momspligtige udelukkende anvender til erhvervsformål, bl.a. de køretøjer, som den momspligtige mod vederlag stiller til rådighed for en ansat i henhold til en arbejdskontrakt. De tyske myndigheder anfører, at den skønsmæssige begrænsning af fradragets retten erstatter opkrævningen af den moms, der skal erlægges som følge af køretøjets anvendelse til formål, der er virksomheden uvedkommende (hovedsageligt privat anvendelse).

I artikel 3 i beslutningen er det fastsat, at bemyndigelsen senest udløber den 31. december 2002. Desuden indførte Rådet ved denne artikel en anvendelse af beslutningen med tilbagevirkende kraft.

Det skal bemærkes, at Bundesfinanzhof har anmodet om en præjudiciel afgørelse (sag C-17/01) om gyldigheden af artikel 2 og 3 i beslutning 2000/186/EF. Spørgsmålet om artikel 3 vedrører beslutningens tilbagevirkende kraft. Domstolen har endnu ikke afsagt sin dom i denne sag.

Forbundsrepublikken Tyskland anmoder nu om bemyndigelse til at vedblive med udelukkende at anvende den foranstaltning, der er fastsat i artikel 1 i nævnte beslutning.

Efter Kommissionens opfattelse har den igangværende retssag ikke nogen direkte indvirkning på den foreliggende anmodning om forlængelse af den pågældende foranstaltning, som Kommission og derefter Rådet skal træffe beslutning om. Spørgsmålet om gyldigheden af den tilbagevirkende kraft, der er fastsat i artikel 3 i beslutningen, har nemlig næppe nogen betydning for en beslutning om en forlængelse af den foranstaltning, der er fastsat i artikel 1.

¹ EFT L 145 af 13.6.1977, s 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 2002/92/EF (EFT L 331 af 7.12.2002, s. 27).

² EFT L 59 af 4.3.2000, s. 12.

Kommissionen oplyste allerede i forbindelse med det forslag³, som den fremsatte forud for beslutning 2000/186/EØF, at den anser den pågældende foranstaltning for at være forenelig med artikel 27 i sjette momsdirektiv.

Det er dog muligt, at Domstolens afgørelse i nævnte sag C-17/01 vil øve indflydelse på Kommissionens hidtidige fortolkning af artikel 27 i sjette momsdirektiv.

Bemyndigelsens gyldighedsperiode bør derfor begrænses til tidsrummet indtil den 31. december 2003. Dette gør det muligt at underkaste den fravigende foranstaltning en fornyet gennemgang i lyset af dommen i sag C-17/01, som Domstolen sandsynligvis vil afsige i løbet af 2003.

³ KOM(1999)690 endelig.

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om bemyndigelse af Forbundsrepublikken Tyskland til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 17 i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter

(Kun den tyske udgave er autentisk)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag⁴, særlig artikel 27, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁵, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved skrivelse, der blev registreret af Kommissionens Generalsekretariat den 17. december 2002, anmodede de tyske myndigheder om bemyndigelse til at forlænge anvendelsen af en fravigende foranstaltning, som var indrømmet landet ved artikel 1 i Rådets beslutning 2000/186/EF⁶.
- (2) De øvrige medlemsstater blev den 17. januar 2003 underrettet om denne anmodning.
- (3) Formålet med den fravigende foranstaltning er helt at udelukke fradragsret for moms, der beregnes af udgifter til varer og tjenesteydelser i tilfælde, hvor mere end 90 % af nævnte varer og tjenesteydelser anvendes af den afgiftspligtige person selv eller hans personale til privat brug eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål. Denne foranstaltning, der fraviger artikel 17, begrundes med behovet for en forenkling af merværdiafgiften.
- (4) Bemyndigelsen udløb den 31. december 2002, medens de retlige og faktiske elementer, som begrundede anvendelsen af den pågældende forenklende foranstaltning, ikke er ændret og fortsat består.
- (5) Gyldighedsperioden for denne bemyndigelse bør begrænses til tidsrummet indtil den 31. december 2003. Denne maksimumsfrist gør det muligt at behandle den fravigende foranstaltning på ny i lyset af dommen i sag C-17/01, som Domstolen sandsynligvis vil afsige i løbet af 2003.

⁴ EFT L 145 af 13.6.1977, s 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 2002/92/EF (EFT L 331 af 7.12.2002, s. 27).

⁵ EFT C af , s. .

⁶ EFT L 59 af 4.3.2000, s. 12.

- (6) Den fravigende foranstaltning har ingen negativ indvirkning på EU's egne momsindtægter -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Uanset artikel 17, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF som ændret ved artikel 28f i samme direktiv bemyndiges Forbundsrepublikken Tyskland til indtil den 31. december 2003 at udelukke fradragsret for moms, der beregnes af udgifter til varer og tjenesteydelser i tilfælde, hvor mere end 90 % af disse anvendes af den afgiftspligtige person selv eller hans personale til privat brug eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*